

Sygn. akt I Cz 197/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodnicząca SSO Dorota Twardowska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2013 r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. B.

przeciwko E. B.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostródzie

z dnia 26 marca 2013 r. sygn. akt I C 86/13

postanawia :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I Cz 197/13

Uzasadnienie:

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 26 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Ostródzie oddalił wniosek powoda K. B. o ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Odwołując się do unormowania art.117 § 1, 4 i 5 k.p.c. Sąd pierwszej instancji wskazał, że sprawa nie ma charakteru skomplikowanego a z pism sformułowanych w sprawie wynika, że pozwany jest w stanie skutecznie dochodzić swoich praw, zgłaszać wnioski dowodowe, środki zaskarżenia, a tym samym uznał, że udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie nie jest potrzebny, co stanowiło podstawę oddalenia wniosku.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący K. B. domagał się zmiany orzeczenia i uwzględnienia wniosku poprzez ustanowienie adwokata lub radcy prawnego z urzędu, powołując się na wadliwą ocenę potrzeby udzielenia powodowi profesjonalnej pomocy w prowadzeniu postępowania i uniemożliwienie dochodzenia swoich praw.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Przepis art. 117 § 1 i 4 k.p.c. w obecnym brzmieniu warunkuje możliwość ustanowienia pełnomocnika z urzędu istnieniem potrzeby ustanowienia takiego pełnomocnika. Potrzebę taką należy zobiektywizować przez ustalenie, czy charakter sprawy – szczególnie zawily pod względem prawnym bądź faktycznym – uniemożliwia stronie samodzielne, prawidłowe prowadzenie postępowania. Przesłanką ustanowienia pełnomocnika może być także stwierdzona nieporadność strony w prowadzeniu własnych spraw, względnie rzeczywista niemożność ich prowadzenia.

Zgodzić należy się z poglądem Sądu pierwszej instancji, że w sprawie niniejszej nie zostały spełnione wskazane przesłanki ustanowienia pełnomocnika. Ze zgromadzonych dotychczas w aktach sprawy pism powoda wynika, że nie jest on osobą nieporadną, jest natomiast w stanie podjąć obowiązki procesowe, obciążającym go w toku niniejszego postępowania i właściwie bronić własnych interesów. Powód zainicjował proces jednoznacznie formułując żądanie pozwu, przywołując okoliczności faktyczne i podając przepisy prawne, które w jego ocenie uzasadniają zgłoszone żądanie, a także korzysta z instytucji procesowych takich jak wnioski o udzielenie zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego czy zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu, co jednoznacznie przemawia za dobrą orientacją powoda w systemie prawnym i brakiem nieporadności. Adekwatnie także do nakładanych na niego obowiązków podejmuje czynności w sprawie, prawidłowo i logicznie formułuje wnioski oraz pisma procesowe, przedstawia w nich swoją argumentację. W tej sytuacji bezzasadne są twierdzenia skarżącego o potrzebie udzielenia profesjonalnej pomocy w prowadzeniu postępowania i uniemożliwieniu dochodzenia swoich praw, skoro powód właśnie je realizuje i czyni to adekwatnie do sytuacji, a sam fakt trudnej sytuacji materialnej nie jest wystarczającą podstawą uzyskania pełnomocnika z urzędu. Na marginesie podkreślić trzeba, że co do koniecznych czynności procesowych, o ile zajdzie taka potrzeba, powodowi mogą zostać udzielone wskazówki stosownie do postanowień art. 5 k.p.c.

Z powyższych względów stanowisko skarżącego nie zasługiwało na aprobatę. W konsekwencji zażalenie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.